

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2022/756**ze dne 30. září 2021****o opatřeních SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) provedených Itálií a regionem Sardinie ve prospěch společnosti Saremar***(oznámeno pod číslem C(2021)6990)***(Pouze italské znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dne 6. srpna 1999 se Komise rozhodla s ohledem na podporu, která byla na základě původních smluv o veřejné službě (dále jen „původní úmluvy“) vyplácena šesti společnostem tvořícím v té době skupinu Tirrenia, zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) ⁽²⁾.
- (2) Během fáze vyšetřování italské orgány požádaly, aby přezkoumávání spisu skupiny Tirrenia bylo rozčleněno tak, aby bylo prvořadě rozhodnuto s konečnou platností pouze o společnosti Tirrenia di Navigazione (dále jen „Tirrenia“). Důvodem této žádosti byl záměr italských orgánů skupinu počínaje společností Tirrenia privatizovat a jejich úmysl urychlit řízení s ohledem na dotčenou společnost.
- (3) Komise žádosti italských orgánů vyhověla a rozhodnutím Komise 2001/851/ES ⁽³⁾ řízení zahájené s ohledem na podporu poskytovanou společnosti Tirrenia ukončila. Podpora byla prohlášena za slučitelnou s výhradou určitých závazků, které italské orgány přijaly.
- (4) Rozhodnutím Komise 2005/163/ES ⁽⁴⁾ (dále jen „rozhodnutí z roku 2004“) prohlásila Komise vyrovnávací platbu, která byla poskytována ostatním společnostem ve skupině Tirrenia kromě společnosti Tirrenia ⁽⁵⁾, za částečně slučitelnou s vnitřním trhem, částečně slučitelnou s výhradou dodržení některých závazků italských orgánů a částečně neslučitelnou s vnitřním trhem. Rozhodnutí z roku 2004 vycházelo z účetních údajů za období od roku 1992 do roku 2001 a obsahovalo podmínky, jež měly zajistit slučitelnost vyrovnávací platby během celé doby platnosti původních úmluv (tj. do roku 2008).
- (5) Rozsudkem ze dne 4. března 2009 ve věcech T-265/04, T-292/04 a T-504/04 ⁽⁶⁾ Tribunál rozhodnutí z roku 2004 zrušil.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 28, 1.2.2012, s. 18 a Úř. věst. C 84, 22.3.2013, s. 58.

⁽²⁾ Úř. věst. C 306, 23.10.1999, s. 2. Bývalá skupina Tirrenia sestávala ze společností Tirrenia di Navigazione S.p.A., Adriatica S.p.A., Caremar – Campania Regionale Marittima S.p.A., Saremar – Sardegna Regionale Marittima S.p.A., Siremar – Sicilia Regionale Marittima S.p.A. a Toremar – Toscana Regionale Marittima S.p.A.

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2001/851/ES ze dne 21. června 2001 o státní podpoře udělené Itálií společnosti námořní dopravy Tirrenia di Navigazione (Úř. věst. L 318, 4.12.2001, s. 9).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2005/163/ES ze dne 16. března 2004 o státní podpoře poskytované Itálií námořním společnostem Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar (skupina Tirrenia) (Úř. věst. L 053, 26.2.2005, s. 29).

⁽⁵⁾ Konkrétně: Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar.

⁽⁶⁾ Rozsudek ve spojených věcech Tirrenia di Navigazione v. Komise, T-265/04, T-292/04 a T-504/04, EU:T:2009:48.

- (6) Dne 5. října 2011 zahájila Komise svým rozhodnutím C(2011)6961 (dále jen „rozhodnutí z roku 2011“) (7) formální vyšetřovací řízení s ohledem na různá opatření, která přijala Itálie ve prospěch společností bývalé skupiny Tirrenia. Šetření se týkalo mimo jiné vyrovnávacích plateb poskytovaných společností Saremar – Sardegna Regionale Marittima (dále jen „společnost Saremar“) za provozování řady námořních tras od 1. ledna 2009 a řady dalších opatření poskytovaných této společnosti.
- (7) Rozhodnutí z roku 2011 bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k předmětným opatřením.
- (8) Dne 7. listopadu 2012 rozšířila Komise vyšetřovací řízení mimo jiné na některá opatření podpory poskytovaná regionem Sardinie společnosti Saremar. Dne 19. prosince 2012 přijala Komise pozměněnou verzi (8) rozhodnutí (rozhodnutí Komise C(2012) 9452, dále jen „rozhodnutí z roku 2012“).
- (9) Rozhodnutí z roku 2012 bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské Unie* (9). Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k předmětným opatřením.
- (10) Dopisem ze dne 14. května 2013 požádal region Sardinie Komisi, aby oddělila opatření týkající se společnosti Saremar od formálního vyšetřovacího řízení, které bylo zahájeno rozhodnutími v roce 2011 a 2012 a upřednostnila tato opatření s ohledem na privatizaci společnosti.
- (11) Komise žádosti sardinských orgánů vyhověla a svým rozhodnutím (EU) 2018/261 (10) (dále jen „rozhodnutí z roku 2014“) formální vyšetřovací řízení s ohledem na některá opatření, která poskytl region Sardinie ve prospěch společnosti Saremar, ukončila. Z pěti opatření, která přijal region Sardinie ve prospěch společnosti Saremar, byla čtyři opatření posouzena v rozhodnutí z roku 2014, vyjma projektu „Bonus Sardo – Vacanza“ (viz 29. bod odůvodnění rozhodnutí).
- (12) Společnost Saremar a region Sardinie podaly žaloby na neplatnost rozhodnutí z roku 2014 k Tribunálu. Tribunál tyto žaloby zamítl ve svých rozsudcích ze dne 6. dubna 2017 ve věcech T-219/14 (11) a T-220/14 (12). Společnost Saremar ani region Sardinie nepodaly odvolání proti těmto rozsudkům, které jsou nyní konečné.
- (13) Svým rozhodnutím (EU) 2020/1411 (13) uzavřela Komise šetření týkající se společností skupiny Tirrenia kromě společnosti Tirrenia za období 1992–2008. Komise dospěla k závěru, že podpora poskytnutá k zajištění služeb námořní dopravy a kabotáže představovala existující podporu, přičemž podpora poskytnutá k zajištění služeb mezinárodní námořní dopravy byla slučitelná s rámcem pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2011 (14).
- (14) Svým rozhodnutím (EU) 2020/1412 (15) ukončila Komise formální vyšetřovací řízení týkající se opatření, která byla společností Tirrenia a jejímu nabyvateli, společnosti CIN, poskytnuta za období 2009–2020.

(7) Úř. věst. C 28, 1.2.2012, s. 18.

(8) Všechny změny se týkaly opatření ve prospěch společnosti Saremar.

(9) Úř. věst. C 84, 22.3.2013, s. 58.

(10) Rozhodnutí Komise (EU) 2018/261 ze dne 22. ledna 2014 o opatřeních SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C), SA.32016 (2011/C) provedených regionem Sardinie ve prospěch společnosti Saremar (oznámeno pod číslem C(2013) 9101) (Úř. věst. L 49, 22.2.2018, s. 22).

(11) Rozsudek ve věci Regione autonoma della Sardegna v. Komise, T-219/14, EU:T:2017:266.

(12) Rozsudek ve věci Saremar v. Komise, T-220/14, EU:T:2017:267.

(13) Rozhodnutí Komise (EU) 2020/1411 ze dne 2. března 2020 o státní podpoře č. C 64/99 (ex NN 68/99) poskytované Itálií námořním společnostem Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar (skupina Tirrenia) (Úř. věst. L 332, 12.10.2020, s. 1).

(14) Sdělení Komise: Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 15).

(15) Rozhodnutí Komise (EU) 2020/1412 ze dne 2. března 2020 o opatřeních SA.32014, SA.32015, SA.32016 (11/C) (ex 11/NN), která provedla Itálie ve prospěch společnosti Tirrenia di Navigazione a jejího nabyvatele, společnosti Compagnia Italiana di Navigazione (Úř. věst. L 332, 12.10.2020, s. 45).

- (15) Rozhodnutím Komise (EU) 2021/4268 ⁽¹⁶⁾ a rozhodnutím Komise (EU) 2021/4271 ⁽¹⁷⁾ ukončila Komise formální vyšetřovací řízení týkající se opatření, která byla společnosti Siremar a Toremar a jejich nabyvatelům poskytnuta za období od roku 2009.
- (16) Toto rozhodnutí se týká pouze opatření ve prospěch společnosti Saremar, která jsou stanovena v rozhodnutí z roku 2011 a z roku 2012 a na něž se nevztahovalo rozhodnutí z roku 2014, jak je uvedeno v 28. a 29. bodě odůvodnění. Komise bude řešit všechna ostatní opatření, jichž se týkala rozhodnutí z roku 2011 a 2012 ve věcech SA.32014, SA.32015 a SA.32016, v samostatných rozhodnutích. Tato zbývající opatření se konkrétně týkají ostatních společností v bývalé skupině Tirrenia (tj. Caremar a Laziomar).

2. SOUVISLOSTI A POPIS OPATŘENÍ, KTERÁ JSOU PŘEDMĚTEM ŠETŘENÍ

2.1. Souvislosti

2.1.1. Původní úmluvy

- (17) Skupinu Tirrenia původně vlastnil italský stát prostřednictvím společnosti Finanziaria per i Settori Industriale e dei Servizi S.p.A (dále jen „Fintecna“) ⁽¹⁸⁾ a bylo v ní šest společností: Tirrenia, Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar a Toremar. Tyto společnosti poskytovaly služby námořní dopravy na základě samostatných smluv o veřejné službě, které uzavřely s italským státem v roce 1991 na dobu dvaceti let od ledna 1989 do prosince 2008. Společnost Fintecna vlastnila 100 % základního kapitálu společnosti Tirrenia. Společnost Tirrenia zcela vlastnila společnosti Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar a Toremar (společně označované jako „regionální společnosti“). Společnost Adriatica, která provozovala řadu tras mezi Itálií a Albánií, Černou Horou, Chorvatskem a Řeckem, se v roce 2004 spojila se společností Tirrenia.
- (18) Účelem těchto původních úmluv bylo zajistit pravidelnost a spolehlivost velké části služeb námořní dopravy většinou z pevninské Itálie na Sicílii, Sardinii a další menší italské ostrovy. Za tímto účelem poskytoval italský stát finanční podporu ve formě dotací vyplacených přímo každé ze společností ve skupině Tirrenia.
- (19) Společnost Saremar zajišťovala některé výlučně místní kabotážní spoje mezi Sardinii a ostrovy nacházejícími se na severovýchodě a jihozápadě a mezinárodní spojení s Korsikou podle původní úmluvy se státem.

2.1.2. Prodloužení původních úmluv

- (20) Původní úmluvy, včetně úmluv vztahujících se na společnost Saremar, byly prodlouženy třikrát.
- (21) Nejprve bylo v článku 26 legislativního nařízení č. 207 ze dne 30. prosince 2008 (změněného na zákon č. 14 ze dne 27. února 2009) stanoveno prodloužení původních úmluv, jejichž platnost měla původně skončit dne 31. prosince 2008, do 31. prosince 2009.
- (22) Poté bylo v článku 19b legislativního nařízení č. 135 ze dne 25. září 2009 (dále jen „legislativní nařízení č. 135/2009“) změněného na zákon č. 166 ze dne 20. listopadu 2009 (dále jen „zákon z roku 2009“) stanoveno, že vzhledem k privatizaci společností ve skupině Tirrenia bude vlastnictví regionálních společností (vyjma společnosti Siremar) převedeno z mateřské společnosti Tirrenia takto:
- a) společnost Caremar na region Kampánie. Region Kampánie následně převede na region Lazio fungující podnik, který bude provozovat dopravní spojení s Pontinskými ostrovy (pod názvem Laziomar) ⁽¹⁹⁾;
 - b) společnost Saremar na region Sardinie;

⁽¹⁶⁾ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁷⁾ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁸⁾ Společnost Fintecna je ve 100 % vlastnictví ministerstva hospodářství a financí a specializuje se na správu podílů a procesy privatizace a zabývá se rovněž projekty racionalizace a restrukturalizace společností, které čelí obchodním, finančním a organizačním potížím.

⁽¹⁹⁾ K tomuto převodu došlo formálně dne 1. června 2011.

c) společnost Toremar na region Toskánsko.

- (23) Zákon z roku 2009 rovněž uváděl, že do 31. prosince 2009 mají být mezi italským státem a společnostmi Tirrenia a Siremar sjednány nové úmluvy. Regionální služby měly být obdobně zakotveny v nových „smlouvách o veřejné službě“, jež měly společnosti Saremar, Toremar a Caremar sjednat s regionálními orgány do 31. prosince 2009 (se Sardiníí a Toskánskem) resp. 28. února 2010 (s Kampánií a Laziem). Nové úmluvy nebo smlouvy o veřejné službě byly předmětem nabídkového řízení společně se samotnými společnostmi. Noví vlastníci jednotlivých společností poté měli uzavřít příslušné úmluvy nebo smlouvy o veřejné službě. ⁽²⁰⁾
- (24) Za tímto účelem zákon z roku 2009 dále prodloužil původní úmluvy, včetně úmluvy vztahující se na společnost Saremar, na období od 1. ledna 2010 do 30. září 2010.
- (25) V neposlední řadě stanovil zákon č. 163 ze dne 1. října 2010 (přeměňující legislativní nařízení č. 125 ze dne 5. srpna 2010, dále jen „zákon z roku 2010“) další prodloužení původních úmluv (včetně úmluvy vztahující se na společnost Saremar) na období od 1. října 2010 do dokončení procesů privatizace společností Tirrenia a Siremar.

2.1.3. Provádění rozhodnutí z roku 2014

- (26) Rozhodnutím z roku 2014 prohlásila Komise dvě opatření podpory poskytnutá společnosti Saremar za neslučitelná s vnitřním trhem, přičemž bylo zjištěno, že dvě další opatření nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. V souvislosti s tím Komise nařídila navrácení:
- a) vyrovnávací platby ve výši 10 milionů EUR vyplacených společnosti Saremar za provozování dvou dalších tras mezi Sardiníí a pevninou;
- b) plánované rekapitalizace ve výši 6 099 961 EUR (přičemž 824 309,69 EUR již bylo společnosti Saremar vyplaceno).
- (27) Itálie provedla rozhodnutí z roku 2014, ačkoli některé postupy v době přijetí tohoto rozhodnutí stále probíhají. Zejména:
- a) Dopisem ze dne 10. dubna 2015 italské orgány oznámily, že dne 15. ledna 2015 soud Tribunale di Cagliari rozhodl, že společnosti Saremar bude povoleno zahájit vyrovnací řízení. Cílem řízení byl prodej veškerých aktiv společnosti Saremar a uspokojení pohledávek věřitelů, a to s ukončením obchodní činnosti společnosti Saremar k určitému datu (původně stanoveno na 31. prosince 2015). Pohledávky ze státní podpory byly zapsány v příslušném pořadí a obsahovaly úroky splatné do 1. července 2014 s částkou ve výši 11 131 231,60 EUR. Toto datum je datem, kdy společnost Saremar požádala o povolení zahájit vyrovnací řízení, které podle italského práva zastavuje nabíhání splatných úroků ⁽²¹⁾;
- b) Dopisem ze dne 28. října 2015 informovaly italské orgány Komisi, že prodej plavidel společnosti Saremar a postoupení závazků veřejné služby provozované společností Saremar budou nabízeny zvlášť. Rovněž zaslaly nařízení, které vydal soud Tribunale di Cagliari dne 22. července 2015, jež ověřilo vyrovnací řízení (tzv. „omologazione“), a informovaly Komisi, že bylo obdrženo osm vyjádření zájmu o loď společnosti Saremar. Dopisem ze dne 21. ledna 2016 italské orgány potvrdily, že společnost Saremar bude provozovat činnost pouze do 31. března 2016. Zároveň oznámily, že loď společnosti Saremar byly prodány společnosti Delcoservizi Srl (dále jen „Delcoservizi“), přičemž samotný převod se měl uskutečnit do 30. dubna 2016, a že řízení pro zadání zakázky na veřejné služby stále probíhalo a byla obdržena dvě vyjádření zájmu;
- c) Dopisem ze dne 19. května 2016 italské orgány oznámily, že zakázka na veřejné služby byla zadána společnosti Delcomar Srl (dále jen „Delcomar“). Dne 31. března 2016 tak společnost Saremar přestala na trasách poskytovat služby v oblasti námořní dopravy a od 1. dubna 2016 veřejné služby poskytuje společnost Delcomar. Italské orgány také Komisi informovaly o tom, že po převodu aktiv společnosti Saremar, který se rovněž uskutečnil dne 31. března 2016, nařídila Regionální rada Sardinie svým rozhodnutím č. 24/23 ze dne 22. dubna 2016 likvidaci společnosti Saremar. Regionální rada v uvedeném rozhodnutí uvedla, že vzhledem k tomu, že společnost Saremar ukončila veškeré své činnosti ke dni 31. března 2016, pozbyla svého účelu a musela být likvidována, a že region jmenoval nového likvidátora;

⁽²⁰⁾ Článek 19b odst. 10 legislativního nařízení č. 135/2009.

⁽²¹⁾ Viz body 130 a 133 sdělení Komise o navrácení protiprávních a neslučitelných státních podpor, C 247/1, ze dne 23. července 2019.

- d) Dopisem ze dne 20. července 2016 italské orgány informovaly Komisi, že na základě finančních prostředků získaných z likvidace aktiv společnosti Saremar a seznamu přihlášených pohledávek mohlo být převedeno na pohledávky státní podpory pouze 4 452 226,42 EUR (přibližně 40 % dlužné částky). Dále potvrdily, že společnost Saremar propustila všechny své zaměstnance a bude vymazána z obchodního rejstříku, jakmile bude dokončena její likvidace, a že prodávající (společnost Saremar) a kupující aktiv (společnost Delcoservizi) mezi sebou nemají žádné vazby jakéhokoli druhu. Dopisem ze dne 17. července 2017 italské orgány předložily důkaz o platbě částky 4 452 226,42 EUR, kterou likvidátoři společnosti Saremar vyplatili regionu.

2.2. Opatření, jichž se týkala rozhodnutí z roku 2011 a 2012

- (28) Předmětem formálního vyšetřovacího řízení, které bylo zahájeno rozhodnutími z roku 2011 a 2012, jsou tato opatření:
- 1) vyrovnávací platba za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu na základě prodloužení původních úmluv (opatření č. 1);
 - 2) nezákonné prodloužení podpory na záchranu společností Tirrenia a Siremar (opatření č. 2);
 - 3) privatizace společností bývalé skupiny Tirrenia ⁽²²⁾ (opatření č. 3);
 - 4) vyrovnávací platba za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu na základě budoucích úmluv/smluv o veřejné službě (opatření č. 4);
 - 5) přednost v přístavu (opatření č. 5);
 - 6) opatření stanovená zákonem z roku 2010 (opatření č. 6);
 - 7) pět dalších opatření, která přijal region Sardinie ve prospěch společnosti Saremar (opatření č. 7).
- (29) Rozhodnutím z roku 2014 uzavřela Komise formální vyšetřovací řízení týkající se čtyř z pěti opatření přijatých regionem Sardinie ve prospěch společnosti Saremar, uvedených výše jako opatření č. 7. Neuzavřela však vyšetřování týkající se pátého opatření: projekt „Bonus Sardo – Vacanza“ ⁽²³⁾. Komise tak v případě společnosti Saremar ještě nezaujala stanovisko ke slučitelnosti opatření č. 1, 3, 4, 5, 6 a projektu „Bonus Sardo – Vacanza“ s vnitřním trhem.

3. LIKVIDACE PŘÍJEMCE A ABSENCE HOSPODÁŘSKÉ KONTINUITY

- (30) Komise připomíná, že systém *ex ante* kontroly nových opatření podpory stanovený v čl. 108 odst. 3 SFEU je navržen tak, aby se zabránilo poskytnutí podpory, která je neslučitelná s vnitřním trhem ⁽²⁴⁾. Pokud jde o navrácení neslučitelné podpory, Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že pravomoc Komise nařít členskému státu, aby navrátil podporu, kterou Komise považuje za neslučitelnou s vnitřním trhem, má za cíl odstranit narušení hospodářské soutěže způsobené konkurenční výhodou, ze které měl na trhu prospěch příjemce této podpory, aby mohla být obnovena situace, která existovala před poskytnutím uvedené podpory ⁽²⁵⁾. Nemůže-li společnost splatit podporu, vyžaduje se v rámci uplatnění opatření, aby dotčený členský stát nařídil likvidaci této společnosti ⁽²⁶⁾, tj. ukončení její činnosti a prodej aktiv za tržních podmínek.
- (31) Jinak řečeno, hlavním cílem kontroly systému státních podpor je zabránit poskytování neslučitelných státních podpor. Pokud je tedy hospodářská soutěž na vnitřním trhu narušena vyplacením protiprávní a neslučitelné státní podpory, je třeba zajistit, aby byl nastolen stav předcházející tomuto narušení hospodářské soutěže, v případě potřeby i likvidací příjemce.

⁽²²⁾ To zahrnuje odložení platby části kupní ceny za nabytí oboru podnikání společnosti Tirrenia ze strany společností CIN a několik údajných dodatečných opatření podpory v rámci privatizace oboru podnikání společnosti Siremar (např. protizáruka a navýšení kapitálu společnosti Cdl ze strany státu).

⁽²³⁾ V rozhodnutí z roku 2014 se uvádí, že tento projekt bude posouzen v samostatném rozhodnutí.

⁽²⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. března 2020, Vodafone Magyarorszá, C-75/18, EU:C:2020:139, bod 19.

⁽²⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. prosince 2012, Komise v. Španělsko („Magefesa II“), C-610/10, EU:C:2012:781, bod 105.

⁽²⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. ledna 2018, Komise v. Řecko („United Textiles“), C-363/16, EU:C:2018:12, bod 36.

- (32) Na základě těchto podkladů Komise konstatuje, že se stále probíhající opatření uvedená v 28. a 29. bodě odůvodnění týkají buď společnosti Saremar, která se aktuálně nachází v likvidaci (opatření č. 1 a projekt Bonus Sardo – Vacanza), nebo nástupců společnosti Saremar po její privatizaci (opatření č. 3 a č. 4), anebo obou (opatření č. 5 a č. 6). Privatizace společnosti Saremar však neproběhla tak, jak bylo popsáno a předběžně posouzeno ve 149., 150., 238. až 246., 305. a 306. bodě odůvodnění rozhodnutí z roku 2012. Namísto toho byla společnost Saremar likvidována a její aktiva a zakázka na veřejné služby byly nabídnuty v samostatných nabídkových řízeních.
- (33) Podle italského práva platí ⁽²⁷⁾, že jakmile společnost vstoupí do likvidace, její aktiva se prodají a výnosy z prodeje se převedou jejím věřitelům podle pořadí jejich pohledávek na seznamu přihlášených pohledávek. Komise v této souvislosti musí nejprve stanovit, zda další šetření týkající se společnosti Saremar nadále slouží nějakému účelu. Není-li tomu tak, musí na základě judikatury Soudního dvora stanovit, zda mezi společnostmi Saremar a dalšími společnostmi může existovat hospodářská kontinuita.
- (34) Pokud jde o společnost Saremar, Komise uvádí, že dne 15. ledna 2015 vstoupila společnost Saremar na základě rozhodnutí z roku 2014 do vyrovnacího řízení a že byl jmenován její likvidátor. Podle italského práva je vyrovnací řízení řízením, jehož cílem je zajistit pokračování obchodní činnosti. Komise však uvádí, že v tomto případě bylo společnosti povoleno zahájit „*concordato preventivo con cessione dei beni*“, tj. řízení o likvidaci po dohodě s věřiteli, jejímž účelem byl prodej aktiv společnosti a ukončení její obchodní činnosti, a to pouze s dočasným pokračováním činnosti. Toto řízení je pod dohledem soudce, který musí ověřit dohodu mezi věřiteli. Komise uvádí, že v tomto případě ověřil soud Tribunale di Cagliari dne 22. července 2015 dohodu mezi věřiteli společnosti Saremar, a to s pokračováním činnosti do 31. prosince 2015 (viz 27. bod odůvodnění). Komise má tudíž za to, že ze zvoleného řízení již vyplývalo, že na jeho konci společnost Saremar na trhu nebude působit.
- (35) Komise uvádí, že společnost Saremar ukončila veškeré své činnosti dne 31. března 2016 (viz 27. bod odůvodnění), včetně služeb trajektové dopravy na trasách provozovaných na základě smlouvy o veřejné službě. Zakázka na veřejné služby byla od toho okamžiku svěřena společnosti Delcomar. Současně byla její plavidla prodána společnosti Delcoservizi. Po prodeji aktiv společnosti Saremar dne 22. dubna 2016 nařídila Regionální rada Sardinie rozhodnutím č. 24/23 likvidaci společnosti Saremar.
- (36) Itálie navíc provedla rozhodnutí z roku 2014 správně, i když se zpožděním. Pohledávka týkající se státní podpory ve výši 10 824 309,69 EUR, včetně úroků, byla řádně zapsána na seznam přihlášených pohledávek společnosti. Z této částky mohlo být Itálii po prodeji aktiv společnosti Saremar vyplaceny pouze přibližně 4,4 milionu EUR. Jelikož však insolvenční řízení společnosti Saremar vedlo k likvidaci a společnost již nadále nevykonává žádnou činnost ⁽²⁸⁾, Komise předběžně ukončila řízení o navrácení podpory dopisem ze dne 13. září 2017, který zaslala Itálii.
- (37) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise podotýká, že společnost Saremar za posledních pět let nevykonávala žádnou hospodářskou činnost, její aktiva byla prodána, zaměstnanci byli propuštěni a že bude vymazána z obchodního rejstříku, jakmile bude dokončeno řízení o likvidaci. Jakékoli případné narušení hospodářské soutěže nebo ovlivnění obchodu v souvislosti s opatřeními uvedenými v 28. a 29. bodě odůvodnění bylo ukončeno poté, co společnost Saremar přestala vykonávat svou činnost. Pohledávka uvedená v rozhodnutí z roku 2014 navíc byla uspokojena pouze zčásti (přibližně 40 % dlužné částky, viz 27. a 36. bod odůvodnění).
- (38) Na základě těchto podkladů Komise konstatuje, že oba cíle kontroly státních podpor a navrácení podpory uvedené výše, tj. zabránit poskytování neslučitelných státních podpor a zajistit, aby byl nastolen stav předcházející narušení hospodářské soutěže z důvodu státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem, již byly splněny. Společnost Saremar již není hospodářským subjektem činným na trhu a nachází se v likvidaci. Pohledávky státní podpory mohly být po prodeji aktiv společnosti Saremar uspokojeny pouze částečně z důvodu nedostatečných finančních prostředků. Další šetření týkající se společnosti Saremar je tudíž bezúčelné.

⁽²⁷⁾ Regio Decreto 16 marzo 1942, n. 267, v pozměněném znění (tzv. „*Legge Fallimentare*“).

⁽²⁸⁾ Viz bod 129 sdělení Komise o navrácení protiprávních a neslučitelných státních podpor, C 247/1, ze dne 23. července 2019.

- (39) Pokud jde o otázku případné hospodářské kontinuity mezi společnostmi Saremar a jejími nástupci, lze podle judikatury vzít v úvahu tyto faktory: rozsah převodu (aktiva a pasiva, převzetí pracovní síly, seskupená aktiva), převodní cena, totožnost vlastníků nabývajících firmy a původní firmy, okamžik, ke kterému byl převod uskutečněn (po zahájení vyšetřování, po zahájení řízení nebo po přijetí konečného rozhodnutí) a hospodářská logika transakce ⁽²⁹⁾.
- (40) Na základě těchto podkladů Komise konstatuje, že v rámci řízení o navrácení podpory při provádění rozhodnutí z roku 2014 již posoudila, zda by povinnost splatit podporu poskytnutou společnosti Saremar měla přejít na jiné podniky, na něž mohlo být převedeno podnikání nebo aktiva příjemce podpory. V rámci uvedeného řízení o navrácení podpory Komise uznala, že by se povinnost navrácení podpory vztahovala pouze na společnost Saremar a vyloučila propojenost se společnostmi Delcomar nebo Delcoservizi (společně označované jako „nástupci“) v rámci hospodářské kontinuity, a to z těchto důvodů:
- a) poskytování služeb trajektové dopravy na trasách na základě smlouvy o veřejné službě a samotných lodí bylo zadáno prostřednictvím dvou samostatných, transparentních, veřejných a nediskriminačních nabídkových řízení;
 - b) zaměstnanci společnosti Saremar byli propuštěni a její nástupci je znovu zaměstnali pouze částečně ⁽³⁰⁾;
 - c) zatímco nástupci jsou soukromými provozovateli, společnost Saremar je ve 100 % vlastnictví regionu Sardinie. Mezi prodávajícím a kupujícím aktiv tedy nelze stanovit žádný vztah;
 - d) investiční či nabídková rozhodnutí nástupců jsou tržními rozhodnutími.
- (41) Od předběžného uzavření případu týkajícího se navrácení podpory neobdržela Komise žádné informace, které by mohly změnit její postoj k této záležitosti. Na základě dostupných informací lze tedy vyloučit hospodářskou kontinuitu mezi společnostmi Saremar a společnostmi Delcomar či Delcoservizi, případně oběma. Komise bude i nadále sledovat likvidaci společnosti Saremar až do jejího výmazu z obchodního rejstříku. Pouze ten jí umožní s konečnou platností ukončit řízení o navrácení podpory uvedené v rozhodnutí z roku 2014 ⁽³¹⁾.
- (42) Vzhledem k likvidaci společnosti Saremar a absenci hospodářské kontinuity s jejími nástupci je formální vyšetřovací řízení, které bylo zahájeno podle čl. 108 odst. 2 prvního pododstavce Smlouvy o fungování EU, týkající se stále nevyplacených opatření, která byla poskytnuta ve prospěch společnosti Saremar nebo jejích nástupců, nadále bezúčelné.
- (43) Toto rozhodnutí se netýká jiných záležitostí, jež byly uvedeny v rozhodnutích z roku 2011 a 2012 ⁽³²⁾, nebo na něž byla Komise upozorněna zúčastněnými stranami v průběhu šetření zahájeného na základě těchto rozhodnutí, ani je předem nehodnotí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Řízení zahájené podle čl. 108 odst. 2 prvního pododstavce Smlouvy o fungování EU dne 5. října 2011 a prodloužené do 19. prosince 2012 týkající se společnosti Saremar a jejích nástupců se tímto ukončuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

⁽²⁹⁾ Rozsudek ve věci Fortischem a.s. v. Komise, T-121/15, EU:T:2019:684, bod 208.

⁽³⁰⁾ Na základě informací, které měla Komise k dispozici, by společnost Delcomar znovu zaměstnala méně než 20 % zaměstnanců společnosti Saremar.

⁽³¹⁾ Viz body 136 až 140 sdělení Komise o navrácení protiprávních a neslučitelných státních podpor, C 247/1, ze dne 23. července 2019.

⁽³²⁾ Viz 6. a 8. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V Bruselu dne 30. září 2021.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise
